

Αιτήματα

Το ανααιρεσιόν ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την από 14 Ιουλίου 2021 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-670/19·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικώς, ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την από 14 Ιουλίου 2021 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-670/19·
- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·
- να καταδικάσει τον F. Carbajo Ferrero στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως προβάλλονται, αφενός, πλάνες περί το δίκαιο σε σχέση με την ερμηνεία της αποφάσεως της 16ης Μαΐου 2000 περί καθορισμού των σταδίων της διαδικασίας επιλογής των ανωτέρων υπαλλήλων, όπως τροποποιήθηκε με την από 18 Φεβρουαρίου 2008 απόφαση του Προεδρείου, και σε σχέση με την ερμηνεία των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας και, αφετέρου, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι η διαδικασία διορισμού του διευθυντή μέσων επικοινωνίας της Γενικής Διεύθυνσης Επικοινωνίας διεξήχθη παράτυπα καθόσον η συμβουλευτική επιτροπή για τον διορισμό των ανωτέρων υπαλλήλων δεν χρησιμοποίησε τα ίδια κριτήρια για τη συγκριτική ανάλυση των προσόντων καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως, με τον οποίον προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το δικαστήριο της ουσίας αγνόησε τη λειτουργία της έκθεσης για τις συνεντεύξεις, που καταρτίζεται από τη συμβουλευτική επιτροπή, και έκρινε εσφαλμένως ότι η ΑΔΑ δεν έλαβε δεόντως υπόψη την επαγγελματική εμπειρία του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Ravensburg (Γερμανία) στις 6 Οκτωβρίου 2021 — RU, PO κατά Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

(Υπόθεση C-617/21)

(2022/C 37/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Ravensburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: RU, PO

Εναγόμενες: Nissan Leasing, Volkswagen Leasing GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/83/ΕΕ⁽¹⁾ ή/και της οδηγίας 2008/48/ΕΚ⁽²⁾ ή/και της οδηγίας 2002/65/ΕΚ⁽³⁾ συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτων με χρέωση ανά χιλιόμετρο, με καθορισμένη διάρκεια περί τα δύο ή περισσότερα έτη και με πρόβλεψη ότι αποκλείεται η άσκηση του νομίμου δικαιώματος καταγγελίας, στις οποίες ο καταναλωτής οφείλει να μεριμνήσει για την ασφάλιση αστικής ευθύνης και την πλήρη ασφαλιστική κάλυψη ιδίων ζημιών του αυτοκινήτου με μικτή ασφάλιση, ενώ επίσης ανατίθεται σε αυτόν η άσκηση των δικαιωμάτων έναντι τρίτων (ιδίως έναντι της αντιπροσωπείας και του κατασκευαστή του αυτοκινήτου) λόγω πραγματικού ελαττώματος, επιπλέον, δε, φέρει και τον κίνδυνο για τυχόν απώλεια, βλάβη και οποιαδήποτε άλλη συναφή απομείωση της αξίας του αυτοκινήτου; Πρόκειται στις περιπτώσεις αυτές για συμβάσεις πίστωσης κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ ή/και συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 12, της οδηγίας 2011/83 καθώς και του άρθρου 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2002/65;

2. Εφόσον οι συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτων με χρέωση ανά χιλιόμετρο –όπως περιγράφονται στο ερώτημα 1– αποτελούν συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών:

α) Θεωρείται ακίνητο εμπορικό κατάστημα κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 9, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ, ακόμη και το εμπορικό κατάστημα που χρησιμοποιείται από πρόσωπο το οποίο προπαρασκευάζει μεν για λογαριασμό του εμπόρου την πραγματοποίηση συναλλαγών με καταναλωτές, πλην όμως δεν είναι το ίδιο εξουσιοδοτημένο να συνάπτει τις σχετικές συμβάσεις;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης:

β) Ισχύει τούτο ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το πρόσωπο που ενεργεί προπαρασκευαστικά για τη σύναψη της σύμβασης δραστηριοποιείται επιχειρηματικά σε άλλον τομέα ή/και δεν έχει δικαίωμα βάσει των κανόνων εξουσιοδότησης ή του αστικού δικαίου να συνάπτει συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών;

3. Στην περίπτωση που η απάντηση σε ένα από τα ερωτήματα 2. α) ή β) είναι αρνητική:

Έχει το άρθρο 16, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2011/83 την έννοια ότι οι συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτων με χρέωση ανά χιλιόμετρο (όπως περιγράφονται ανωτέρω στο ερώτημα 1.) εμπίπτουν στην προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη εξαίρεση;

4. Εφόσον οι συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτων με χρέωση ανά χιλιόμετρο –όπως περιγράφονται στο ερώτημα 1.– αποτελούν συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών:

α) Υφίσταται σύμβαση εξ αποστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/65, και του άρθρου 2, σημείο 7, της οδηγίας 2011/83, ακόμη και όταν κατά τις διαπραγματεύσεις για τη σύναψη της σύμβασης υπήρξε προσωπική επαφή μόνο με πρόσωπο το οποίο προπαρασκευάζει μεν για λογαριασμό του εμπόρου την πραγματοποίηση συναλλαγών με καταναλωτές, πλην όμως δεν είναι το ίδιο εξουσιοδοτημένο να συνάπτει τις σχετικές συμβάσεις;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης:

β) Ισχύει τούτο ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το πρόσωπο που ενεργεί προπαρασκευαστικά για τη σύναψη της σύμβασης δραστηριοποιείται επιχειρηματικά σε άλλον τομέα ή/και επειδή δεν έχει δικαίωμα βάσει των κανόνων εξουσιοδότησης ή του αστικού δικαίου να συνάπτει συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών;

(¹) Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).

(²) Οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2008, L 133, σ. 66).

(³) Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ (ΕΕ. 2002, L 271, σ. 16).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) στις
8 Οκτωβρίου 2021 — VB κατά GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH**

(Υπόθεση C-625/21)

(2022/C 37/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Obersten Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίων (αρχικός εναγόμενος): VB

Αναρρεσίβλητη (αρχική ενάγουσα): GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH